

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010217
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8718010217.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Vladimíra Monoka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.02.2019 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného O. Q. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/34/2018 zo dňa 17.09.2018.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/34/2018 zo dňa 17.09.2018 bol obžalovaný O. Q. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 05.02.2017 v čase okolo 17:00 hod. v rodinnom dome na ulici I. č. XXX v N. G., okres K., kde sa nachádzal v dome so svojou maloletou dcérou X. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorá začala silno plakať, preto ju z postieľky vzal na ruky a snažil sa ju utíšiť trasením, následkom čoho maloletá X. O. pri plači upadla do bezvedomia a následne privolanou Rýchlou zdravotnou pomocou bola prevezená do Nemocnice Poprad, a.s., kde vyšetreniami boli u nej zistené zranenia - podpavúčnicové krvácanie na spodine spánkového laloka, nad šiatrom mozočka, vysoko čelovo vpravo a diskkrétne čelovo vľavo, chronické krvácania medzi pavúčnicou a tvrdou plenou v čelových oblastiach a v spánkovej oblasti a štyri ložiská krvácania do pravej sietnice oka, pričom ide o zranenia ťažké, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu maloletej X. O. od 05.02.2017 do 06.02.2017 v Nemocnici, a.s. Poprad a od 06.02.2017 do 28.02.2017 v Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou Banská Bystrica a jej liečenie v trvaní najmenej 1 roka, s predpokladom trvalých následkov,

za čo mu bol podľa § 157 ods. 2 s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba na 30 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný ihneď po vyhlásení rozsudku proti všetkým jeho výrokom. Odvolanie podal z dôvodu, čo vyplýva z dôvodov odvolania podaných obhajcom, že vykonané dokazovanie v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom nezodpovedá výrokom o vine, treste a náhrade škody, pretože v trestnom konaní boli porušené základné zásady uvedené v ustanoveniach § 2 ods. 10, 12 Tr. poriadku. Zároveň bolo porušené aj ustanovenie § 16, § 19 ods. 1 a § 157 Tr. zákona. Dňa 05.02.2017 boli operatívnymi pracovníkmi kriminálnej polície vyťaženi nielen on, ale aj jeho družka I. V., ktorý postup považuje za neprípustný, pretože uvedeným spôsobom bolo porušené právo svedkov odoprieť vypovedať v zmysle § 17 ods. 4, ods. 6 zák. č. 171/1993 Z. z. a

zároveň bolo porušené ustanovenie § 130 ods. 1, 2 zák. č. 301/2005 Z. z.. Ak podľa operatívnych pracovníkov kriminálnej polície OR PZ v Poprade išlo osobami obžalovaného a jeho družky o osoby podozrivé zo spáchania trestnej činnosti, malo sa voči nim postupovať v zmysle ustanovení Trestného poriadku. Uvedené vyťaženia boli premietnuté do uznesenia o vznesení obvinenia, kde v úvode sú tieto skutočnosti konštatované. Vzhľadom na dôkazy, ktoré sa získali nezákonným spôsobom, považuje aj uznesenie o vznesení obvinenia za nezákonné. Je toho názoru, že ak bolo vznesené obvinenie na základe nezákonne vykonaných dôkazov, nemožno konštatovať, že ďalšie trestné konanie bolo vykonané zákonným spôsobom a teda namieta aj uvedený postup orgánov činných v trestnom konaní. Zo znaleckého posudku K.. L. K. nevyplýva, že má sklony k fabuláciám, či kontra fabuláciám, teda, že by skutočnosti neprežil tak, ako sa stali a jeho toho názoru, že nebolo preukázané, aby klamal. Zo znaleckého posudku S.. J. De V. K.. plynú okrem iného zranenia, ktoré u maloletej vznikli s pravdepodobnosťou blízku istote v deň, kedy bola hospitalizovaná, a zranenia, ktoré boli minimálne tri týždne staré, ale môžu obsahovať lokality ešte staršie. Presný čas, kedy došlo k zraneniam, nie je možné určiť a nie je možné vylúčiť aj iný spôsob vzniku poranení. Z uvedeného je teda zrejmé, že maloletá mala poranenia, ktoré vznikli dňa 05.02.2017 a zároveň mala poranenia staršie, na základe ktorého dôkazu nevyplývalo, ako sa mal dopustiť starších zranení maloletej a či vôbec sa ich dopustil a ako vznikli. Okrem toho poukázal i na to, že v deň 05.02.2017 bola ich dcéra v opatere aj iných osôb a to konkrétne jeho rodičov, jeho brata a taktiež jeho družky. Podľa jeho názoru obžaloba neunesla dôkazné bremeno, keďže zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že sa skutku mal dopustiť on. Z nich vyplýva jedine to, že v čase, keď maloletá odpadla, sa nachádzal s deťmi doma sám, čo však nedokazuje, že sa skutku dopustil. Vzhľadom na uvedené preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. poriadku a sám rozhodol tak, že ho podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku spod obžaloby oslobodí, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by zakladali dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je dôvodné, avšak z iných ako namietaných dôvodov.

Odvolací súd svoj prieskum v prvom rade zamerl na posúdenie zákonnosti konania predchádzajúceho napadnutému rozsudku, v rámci ktorého zistil, že konajúci súd vykonal hlavné pojednávanie v dňa 17.09.2018, zaznamenanie priebehu ktorého nie je v súlade s procesným predpisom, v dôsledku čoho trpí aj zabezpečená dôkazná situácia takými chybami, ktoré ovplyvňujú zákonnosť časti vykonaných dôkazov.

Podstatná chyba zaznamenania hlavného pojednávania konajúcim súdom spočíva v tom, že samosudca podľa § 58 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol o vyhotovení zápisnice z hlavného pojednávania prostredníctvom záznamového zariadenia, následkom čoho je, že zápisnica o hlavnom pojednávaní neobsahuje výpovede jednotlivých vyslúchaných osôb a to výsluch obžalovaného, znalca, či svedkyne H. E., ale iba zaznamenanie reálneho času výsluchu. Obsah výpovedí svedkov sa nachádza v prepise mimo zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktorý bol zrejme vyhotovený na podklade zvukového záznamu zaznamenaného v zmysle § 61a Tr. poriadku.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. poriadku predseda senátu rozhodne opatrením o tom, či sa o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí vyhotoví zápisnica diktovaním predsedom senátu, rýchlopisným záznamom alebo sa na vyhotovenie zápisnice použije iné vhodné záznamové zariadenie. O vyhotovovaní rýchlopisného záznamu alebo o použití iného vhodného záznamového zariadenia sa prítomní upovedomia.

Podľa § 61a Tr. por. hlavné pojednávanie a verejné zasadnutie v rozsahu, v ktorom sa na verejnom zasadnutí vykonáva dokazovanie, sa zaznamenáva aj s využitím technického zariadenia určeného na zaznamenávanie zvuku. Takto vyhotovený záznam sa uchová na nosiči dát, ktorý je súčasťou spisu; záznam možno uchovávať aj iným vhodným spôsobom.

V nadväznosti na citovanú právnu úpravu je potrebné uviesť, že zaznamenávanie hlavného pojednávania a verejného zasadnutia v rozsahu, v ktorom sa na ňom vykonáva dokazovanie, sa zaznamenáva aj popri spôsoboch uvedených v § 58 Tr. por. s využitím technického zariadenia určeného na zaznamenávanie zvuku. Nie je teda na rozhodnutí predsedu senátu, či takýto zvukový záznam podľa § 61a Tr. por. vyhotoví alebo nie, pritom pokiaľ ide o iné vhodné záznamové zariadenie, jeho použitie je na rozhodnutí predsedu senátu, čo vyplýva z ustanovenia § 58 ods. 3 Tr. poriadku.

Za technické zariadenie určené na zaznamenanie zvuku podľa § 61a Tr. poriadku sa považuje diktafón a tento nespĺňa parametre iného vhodného záznamového zariadenia, ktoré je definované Metodickým pokynom č. 1/2006 generálneho riaditeľa sekcie trestného práva Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky k záznamu pojednávania pomocou technického zariadenia zo dňa 30.03.2006 vydaným na vykonanie záznamu pojednávania podľa § 58 ods. 3 Tr. poriadku v znení zákona č. 650/2005 Z. z. a ustanovení o súdnom pojednávaní podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné, krajské, špeciálny súd a vojenské súdy, pomocou technického zariadenia.

Podľa § 2 ods. 1 Metodického pokynu sa na účely tohto pokynu technickým zariadením rozumie technické zariadenie pozostávajúce z hardvérovej časti a softvérovej časti - aplikácie „Záznam súdnych pojednávaní“, v ministerstvom schválenej verzii nainštalovanej na všetkých okresných a krajských súdoch. Podľa ods. 8 § 2 Metodického pokynu sa pre účely tohto pokynu pod pojmom „poskytovateľ“ rozumie dodávateľ technického zariadenia spoločnosť AP Media s r. o., bližšie špecifikovaná v zmluve a podľa ods. 10 už citovaného ustanovenia sa pre účely tohto pokynu pod pojmom „prijímateľ“ rozumie súd, ktorému bolo dodávateľom inštalované záznamové zariadenie. Okrem toho v § 3 Metodického pokynu sa ustanovujú odporúčania pre sudcov pri použití záznamového zariadenia ohľadne vedenia súdneho pojednávania a asistenta, ktorý obsluhuje záznamové zariadenie.

Z uvedeného je teda zrejmé, že iným vhodným záznamovým zariadením podľa § 58 ods. 3 Tr. por. je len zariadenie dodané spoločnosťou AP Media s r. o., pevne zabudované v pojednávacej miestnosti súdu, obsahujúce hardvérovú a softvérovú časť - aplikáciu „Záznam súdnych pojednávaní“, ktorým diktafón určený na zvukový záznam hlavného pojednávania podľa § 61a Tr. por. nie je. Spomínaný diktafón totiž neumožňuje presnú identifikáciu osoby, ktorej prednes zachytáva, keďže len priestorovo zaznamenáva zvuk v pojednávacej miestnosti, čím ale nespĺňa podmienky určené ministerstvom spravodlivosti pre iné vhodné záznamové zariadenie tak, ako to vyplýva z vyššie uvedeného metodického pokynu.

Ak teda samosudca nezabezpečil vyhotovenie zápisnice o hlavnom pojednávaní diktovaním predsedom senátu alebo ani iným vhodným záznamovým zariadením podľa vyššie uvedeného metodického pokynu a zápisnica o hlavnom pojednávaní v časti výpovedi vypočúvaných osôb a ďalších ich prednesov obsahuje len poznačenie reálneho času, v ktorom výsluch, či prednes bol realizovaný s odkazom na vyhotovenie zvukového záznamu podľa

§ 61a Tr. por., zaznamenanie vykonaných dôkazov z formálneho hľadiska nezodpovedá zákonu. Podľa názoru odvolacieho súdu porušenie procesného predpisu pri zaznamenaní vykonania dôkazu viedlo k jeho znehodnoteniu do takej miery, že dôkaz nie je použiteľný. Je potrebné si uvedomiť, že Trestný poriadok ustanovuje súhrn pravidiel pre vykonávanie jednotlivých dôkazov, ktorých porušenie aj jednotlivito môže mať za následok procesnú nespôsobilosť ich použitia či už absolútnu alebo relatívnu. V súdnom konaní medzi takéto pravidlá nesporne patrí i zaznamenanie vykonania dôkazu na hlavnom pojednávaní. Preto aj porušenie tohto pravidla je nevyhnutné posudzovať a pokiaľ zaznamenanie vykonania dôkazu nedáva spoľahlivý podklad, napr. z dôvodu, že nie je zabezpečená identifikácia hovoriacich osôb a teda nie je záruka správnosti záznamu prejavu tej ktorej osoby bez možnosti overenia i správnosti jeho zachytenia, nemožno o takýto dôkaz opierať skutkové zistenia. Prepis výpovede vyslúchajúcej osoby z hlavného pojednávania totiž nemôže nahradiť zákonné zaznamenanie vykonania dôkazu.

V posudzovanom prípade to znamená, že súd prvého stupňa pre nesprávny postup pri zaznamenaní dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemal dostatočný podklad pre svoje rozhodnutie a odvolací súd nemal dostatočný podklad pre preverenie skutočného obsahu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a zákonnosti ich vykonania.

V ďalšom odvolací súd zistil, že po podaní obžaloby bol vydaný trestný rozkaz, proti ktorému podal odpor obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Odpor bol však podaný elektronickými prostriedkami bez príloh osvedčujúcich zaručený elektronický podpis, v dôsledku čoho sú nateraz pochybnosti o správnosti postupu konajúceho súdu, ak vo veci nariadil termín hlavného pojednávania. Ak totiž odpor nebol podaný so zaručeným elektronickým podpisom, je neúčinný, keďže nebol dodržaný postup podľa § 62 ods.1 Tr. poriadku. So zreteľom na tieto zistenia je preto nevyhnutné preveriť zaručený elektronický podpis a doložiť o tom do spisu relevantné listiny.

K ďalším uplatňovaným námietkam obžalovaného ohľadne procesného postupu odvolací súd uvádza, že uplatňovanie § 130 ods. 1, 2 Tr. poriadku nemá svoje opodstatnenie pri postupe policajtov podľa zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore, keďže o úradné záznamy konajúci súd neopieral svoje skutkové zistenia. Z tých istých dôvodov potom nie je možné akceptovať ani námietku ohľadne porušenia § 17 ods. 4, ods. 6 zákona o policajnom zbore, najmä za situácie, ak zo strany obžalovaného a jeho družky nedošlo k podaniu vysvetlenia podľa § 17 ods. 1 tohto zákona, čo je zrejme aj z obsahu úradných záznamov z operatívneho vyťažovania osoby. Namietaná zákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia nie je dôvodná, pretože obvinenie bolo vznesené obžalovanému D. Q. dňa 09.08.2017 na podklade vykonaných výsluchov svedkov V. V. a H. E., či znaleckého posudku podaného dňa 08.05.2017, ktoré dôkazy boli zabezpečené orgánmi činnými v trestnom konaní podľa pravidiel stanovených v procesnom predpise po začatí trestného stíhania vo veci, a nie na podklade obsahu vyťaženia osôb, čo ostatne plynie nielen z dôvodov namietaného uznesenia, ale aj uznesenia krajského prokurátora, ktorý posudzoval postup vyšetrovateľa pri vznesení obvinenia na podklade podanej sťažnosti obžalovaného proti tomuto uzneseniu. Napokon k odvolacím námietkam týkajúcim sa hodnotenia dôkaznej situácie odvolací súd v tomto štádiu konania nemôže zaujať žiadne stanovisko, pretože dôkazná situácia nie je úplná a je potreba vykonať dôkazy, ktorých zaznamenanie nebolo v súlade s procesným predpisom.

Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. poriadku a postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil konajúcemu súdu na opätovné prejednanie vo vyššie rozvedenom rozsahu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhovel odvolaniu obžalovaného i bez preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.